

ת"פ 5020/06 - מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון נגד שלמה דזנשוילי

בית משפט השלום בראשון לציון

27 אפריל 2015

ת"פ 5020/06 מ.י. תביעות ת"א שלוחת

איילון נ' דזנשוילי

ת"פ 4905/06 מ.י. תביעות ת"א שלוחת

איילון נ' דזנשוילי

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן

המאשימה מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון

נגד

הנאשם שלמה דזנשוילי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אלברט זמנסקי

הנאשם וב"כ עו"ד חיה ציון

גזר דין הרקע.

בטרם גזר הדין מצאתי להקדים ולומר כי לדעתי גזר דין זה מיוחד במידה רבה מגזרי דין רבים אחרים, והיחוד הוא באשר לזמן הרב שחלף מעת הוחל בהליכים נגד הנאשם. ניתן לומר כי ההליכים נגד הנאשם החלו בתיק פלילי 4905/06 עת הוגש ביום 29.10.06 כתב אישום נגד הנאשם ובו יוחסו לנאשם שלושה אישומים. הדין החל ביום 10.12.06. בדיון מיום זה הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה ויורשע על פי הודייתו בעובדות כתב האישום. הנאשם יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר לעונש. כמו כן, הוצהר כי הנאשם מבקש לערוך "צירוף תיקים". התביעה הצהירה כי לא תסכים לדחות הדין מעת לעת לשם בחינת הליך גמילה לנאשם.

בדיון זה הורשע הנאשם בעבירות שיוחסו לו בשלושת האישומים והדין אכן, נדחה. מצאתי לפרט בקצרה ולא באריכות העבירות בהן הורשע הנאשם וממילא גזר דין זה מתייחס אליהם. יחד עם זאת אפרט במידה מסוימת את העובדות בהן הודה הנאשם והורשע בדיון שהתקיים ביום 10.12.06. הנאשם הודה כי בשלוש הזדמנויות שונות: 29.7.06, 15.7.06 ו-25.8.06 התפרץ לשלוש דירות בעיר חולון וגנב מתוכן כסף ותכשיטים. בדיון שהתקיים ביום 25.11.07 הודה הנאשם בסדרה ארוכה של עבירות בתיקים פליליים שונים אשר פורטו בהכרעת הדין של כב' השופטת ברדי מאותו יום. הדין נדחה להמשך הליך "צירוף התיקים" ולגזר דין, אלא שמאז נעלמו עקבות הנאשם. ההליכים הותלו, עד אשר אותר הנאשם ומשפטו חודש בדיון שהתקיים לפני ביום 5.1.14, דהיינו בחלוף למעלה משש שנים וחצי. בדיון זה התייצב הנאשם והובהר כי החליף ייצוג.

בדיון שהתקיים לפני ביום 20.2.14 למעשה חודשו ההליכים נגד הנאשם. הנאשם הודה והורשע על פי הודייתו בעבירות שבתיק פלילי 2443/07 ובטיטות כתב אישום המתייחסות לשני תיקי חקירה. באת כוח הנאשם הגישה טבלה של צירוף תיקים הכוללת למעשה כל תיקיו של הנאשם בהן הודה. בדיון שהתקיים לפני ביום 11.5.14 הודה והורשע הנאשם על פי הודייתו בעבירה שבכתב אישום אשר הוגש בבית המשפט השלום בתל אביב יפו בתיק פלילי 17.10.13 בעבירות של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו עבירה מיום 17.10.13.

לא מצאתי לפרט העבירות בהן הודה והורשע הנאשם, שהרי הן מצויות ומפורטות בטבלת צירוף התיקים, למעט העבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו על פי כתב האישום שהוגש בבית משפט השלום בתל אביב יפו, כאמור לעיל. יחד עם זאת, התמונה הכללית היא שהנאשם ביצע מקבץ רב של עבירות חמורות ביותר ובין 10 עבירות התפרצות לדירה וגניבה של רכוש רב וייקר, בין אם לבדו ובין עם אחרים. כמו כן, עבר עבירות רכוש נוספות. יש לציין כי העבירות הללו ביצע הנאשם בין החודשים יוני 2006 לאוגוסט 2007. אחר כך, לא ביצע הנאשם עבירות בפרק זמן של כ- שש שנים עת עבר העבירה מיום 17.10.13 של הפרעה לשוטרי עת הודהה בשם אחר במקום עבודתו.

בהתאם להחלטתי הופנה הנאשם לשירות המבחן. התקבלו שני תסקירים בעניינו של הנאשם. בראשון בהן שירות המבחן נסיבותיו של הנאשם, וביקש לדחות הדין על מנת להעמיק הקשר עמו. התסקיר השני, הוא התסקיר המשלים. שירות המבחן כדרכו, ובמקרה מיוחד זה, גם כן, פרט כל הנסיבות, העובדות והנתונים הרלבנטיים לעניין. סופו של דבר ששירות המבחן המליץ על השתתפות מאסר על תנאי וחייב הנאשם בשל"צ.

טיעונים לעונש.

בא כוח התביעה ביקש להסיר הערפל המצוי בתיק זה והוא ערפל של כ- 9 שנים אשר חלפו מאז החל הנאשם בביצוע העבירות. לפי דברי התובע אין לתת לחלוף הזמן משקל עת גזר דינו של הנאשם, וכל כך משום שהנאשם נימלט במשך כל השנים מאימת הדין. ומדוע יש לתת פרס לאדם שנמלט מהדין. בא כוח התביעה הציג לבית המשפט תמונותיו של הנאשם אז וכיום על מנת להצביע על השוני הרב בחזותו של הנאשם, כבסיס לטענת ההימלטות מן הדין. לפיכך לפי גישה זו, יש לדון הנאשם בגין מעשיו החמורים בלבד בלי לקחת בחשבון חלוף הזמן. ומשכך, הרי שיש להחמיר בעונשו של הנאשם לנוכח העבירות החמורות שביצע ולנוכח ריבויין של העבירות.

באת כוח הנאשם ביקשה להקל עמו. עיקר טיעוניה הוא בשינוי המשמעותי שעבר הנאשם בחלוף כל אותן שנים. מאדם מכור לסמים, עבריין החי בשולי החברה פורץ לדירות וגונב רכוש בעלילה, לאדם עובד, נשוי המצפה לילד בתקופה הנוכחית. לדבריה מדובר באדם ששיקם עצמו. באשר לטענת ההימלטות מן הדין, טענה באת כוח הנאשם כי הנאשם גורש על ידי בני משפחתו אשר התנגדו לאורח חייו העברייני. משכך, מצא הנאשם לסייע לעצמו, חזר למוטב, מצא עבודה, מפרנס עצמו, ובעניין זה מצאה לסמוך על דברי מעבדיו שהעיד כחלק מהעדויות להקלה בדין.

דין והכרעה.

בפתח הדברים מצאתי לציין כי המקרה שלפני מיוחד. ראשית לכל, אינני שתי הנחות יסוד. האחת שאילו היה הנאשם נדון לפני סמוך לביצוע העבירות הרי שעונשו היה חמור ביותר. עבירות ההתפרצות לדירה וגניבת רכוש בעלילה, הן עבירות חמורות שבמקרים רבים אחרים הוחמר הדין עם מבצעיהן. אומנם העבירות שעבר הנאשם בוצעו בטרם תיקון 113 לחוק העונשין המחייב לקבוע מתחם עונש הולם במספר חודשים או שנים, אך ניתן לומר בביטחה רבה כי גם בטרם תיקון זה לחוק עונשו של הנאשם היה למשך מספר שנות מאסר.

הנחה שנייה היא שכשיטת התביעה, אילו אכן, הייתי בא לכלל מסקנה שחלוף הזמן אינו אלא תוצאה של הימלטות הנאשם מאימת הדין, וכי אורח חייו העברייני נותר כמות שהוא אזי היה מקום להחמיר עמו בעונש גם בחלוף זמן רב, שנים, כפי המקרה שלפני.

אלא שאני מקבל כהנחת יסוד שבמשך השנים שחלפו מצא הנאשם דרכו השונה מדרך העבריינות שאפיינה אותו בשנים 2006 - 2007. מסקנתי זו נסמכת על שלושה אדנים. האחד האמור והמומלץ על ידי שירות המבחן, בתסקירים האחרונים השונים שוני מהותי מהתרשמות שירות המבחן מלפני כשש שנים, השני מהתרשמותי מדברי מעסיקיו של הנאשם, שהעיד לפני וסיפר נסיבות שיקומו של הנאשם במציאת עבודה, ברצינותו בעבודה ובאורח חייו השונה מזה שהיה לפני שנים, והשלישי הוא התרשמותי מהנאשם ומאשתו עת שמעתי דבריהם בתום סיכומי הצדדים לעונש. התרשמותי כי כיום הנאשם מצוי במקום אחר לחלוטין מזה שהיה לפני שנים. וכאן המקום להדגיש, אילו היה הנאשם ממשיך במשך השנים התנהלותו העבריינית, בעיקר ממשיך התמכרותו לסמים, תמונת המצב הייתה שונה. ניסיון החיים והניסיון השיפוטי במשך השנים מלמד כי היה הנאשם עובר עבירות ואלה היו באות לידי ביטוי ברישומים הפליליים שלו. אלא שמהעובדות שבאו לפני עולה כי מלבד העבירה של הפרעה לשוטרי בנסיבות של חששו של הנאשם משוטרים שבאו לאתרו, בעודו רואה עצמו בונה חייו בדרך שונה מן העבר, התחזה בשם אחר, לא ביצע הנאשם כל עבירה שהיא, מכל מקום, כזו שבאה לידי ביטוי בגיליון הרישום הפלילי.

ככל שבשיקומו של עבריין עסקינו, וכידוע, מרכיב השיקום חשוב ביותר במסגרת הענישה הפלילית, אני סבור כי במקרה שלפני יש להעדיף השיקום על פני ההחמרה בענישה. שהרי האינטרס הציבורי הוא שעבריין יחדל מעבריינותו, וככל שכן יעשה יצא הציבור נשכר. לפיכך, למרות חומרת העבירות שביצע הנאשם, לפני כשמונה שנים, הרי שבנסיבות המקרה, כאשר הגעתי למסקנה כי הנאשם שיקם עצמו בחלוף השנים, וכי ענישה מכבידה של מאסר תסיג הנאשם אחור, במיוחד לנוכח התא המשפחתי שהקים, נשא אישה, שניהם מצפים לילד, עובד הוא ואשתו במקום יציב, כשמעבדו תומך בו ומחזק אותו, הרי שלגזור על הנאשם בעת הזו מאסר בפועל לא יאה הולם ולדעתי יהיה סותר האינטרס הציבורי.

אשר על כן, אני מקבל התרשמות שירות המבחן בדבר שיקומו של הנאשם ומקבל המלצות השירות.

אלה העונשים שאני משיט על הנאשם:

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה נגד הרכוש מסוג פשע.

7 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה נגד הרכוש מסוג עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין - החזקת נכס חשוד כננוב.

3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית. שירות המבחן המליץ על של"צ בהיקף נכבד של שעות - 350 שעות. אני מקבל המלצה זו. השל"צ אינו מבחן נוסף שהיה בעתיד כדי להראות אם אכן, הנחות היסוד שבבסיס ההקלה בדין, כאמור, לעיל במקומן.

אשר על כן, אני מחייב הנאשם לבצע של"צ בהיקף של 350 שעות על פי תכנית שתוכן עבורו על ידי שירות המבחן.

הסברתי לנאשם בלשון פשוטה, משמעות השל"צ, הנאשם הבין והסכים.

מהנימוקים להקלה בדין, כמפורט לעיל, איני משיט על הנאשם סנקציה כספית.

אני מחייב את הנאשם להיות בצו מבחן למשך שנה.

המוצגים: יושמדו.

כסף ורכוש יוחזרו לבעלים.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ינתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ה, 27/04/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

עמוד 2

הוקלד על ידי יפעת מינאי